

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra FRU MARIES BAUTASTEEN VED RØNNEBÆKSHOLM

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 32.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig10val-shoot-idm139947088701952/facsimile.pdf> (tilgået 17. maj 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Fru Mariæ Bantasteen

neskelige og folkelige, være kloge, indtagende og gudfrygtige, og skøndt det sjælden alt findes samlet, saa fandtes det dog ogsaa samlet hos den sjældne Fru Marie.

Saasart derfor, alt i Christian den Ottendes Tid, da de fleste Godseiere sov trygt og drømde om Slaraffenland, Fru Marie indsaar, at Ridderskabet var uddøet og Borgene faldefærdige, og Forholdet mellem Herremænd og Bønder forstyrret, forbigstret og fortvivlet, da var hendes Beslutning taget at skille sig ved noget af det Kjøreste, hun havde i denne Verden, men dog ikke at gjøre det paa den nemmeste og som man siger fordeelagtigste Maade, men heller paa den ædelmodigste og besværligste Maade, fordi det var den bedste, den tjenligste for Folket og Mennesket, derfor ogsaa Vorherre behageligst, og dette sit ædle Forsæt satte hun iværk, saa utrættelig og saa elskværdig, at det maatte gjøre et dybt Indtryk ei alene paa dem, der lod sig overtale til deres eget Gavn, men selv paa dem, der haardnakket vægrede sig, enten fordi de ikke kunde komme ud af de gamle Folder, eller fordi de, efter mange feilslagne Forventninger, dog endnu ventede paa en Tvangslov, der endnu skulde skaffe dem bedre Kjøb, skøndt Fru Marie i det mindste solgte for halv Priis og læmpede sig, saa de kunde blive Selveiere uden i deres hele Levetid at svare synderlig mere end de havde svaret som Fæstere.

Fru Marie naaede vel med alt dette kun at blive af med omtrent det Halve af Rønnebæksholms Gods, men maatte hun levet nogle Aar endnu, havde hun dog vist naaet at blive det Hele kvit, og det uden at anvende det Nødmiddel, som hun vel ansaar for tiladeligt, men var dog for ædelmodig og folkelig til at anvende.

Der var nemlig især to Bønder paa Rønnebæksholms Gods, som ved at træste med Tvangs-Loven, forbindrede Endeel fra at skønne paa Godvilligheden, og Fru Marie sagde til mig: kaldte jeg nu Huusmændene deroppe til mig og sagde: disse to Gaarde vil jeg stykke ud til jer, saasart de bliver fæsteledige, da var jeg sikker nok paa, at alle de andre Bønder vilde skynde dem og kjøbe deres Steder, men det vilde være et skadeligt Exempel og sætte endnu mere ondt Blod mellem Bønder og Huusmænd, derfor gjør jeg det ikke. Jeg gav hende naturligviis Ret i begge Dele, og havde den Fornøjelse at kysse hende to Gange, fordi hun var saa klog og dog saa god, og jeg tvivlede heller ikke om, hun jo vilde faae sin Villie med det